

skal finde Afgørelse Sted med Hensyn til Skatteansættelserne. — Jeg skal dernæst tillade mig at omtale, hvad der ogsaa er saa stærkt fremdraget, navnlig af den første ærede Taler, det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojzen), nemlig Spørgsmaalet i § 2, om man skal gaa over til at have Vedtægt eller ikke i Landkommunerne. Det forekommer mig da, at det ikke kan have saa store Betæneligheder at fastslaa en Vedtægt. Der er blevet jagt, at det burde være mere overladt hvert enkelt Sogneraad at bestemme sin Vedtægt, man maatte ikke lade det gaa ind under Amtsraadens Afgørelse. Det er ogsaa kun i sine store Træl og i sin Almindelighed, saa vidt som jeg fortaar det, at Amtsraadene skulle give ensartede Regler for Vedtægterne. Der vil i hvert Fald, selv om der er Vedtægter i Sognekommunerne, altid blive et stort Spillerum aabent. Enhver Sognekommune vil inden for de afmaalte Grænser kunne bevæge sig frit, og jeg ser ikke nogen Hindring for denne Selvbestedelsesret deri, at man i en Vedtægt optager en Rubrik — idet jeg tænker mig et Skema lagt til Grund og indført ved Vedtægterne — hvori der sættes den Indtægt, hvortil den enkelte Skatteyder i Kommunen skal sættes, og lige ved Siden af denne en anden Rubrik, hvori de Momenter blive bragte frem, som indeholde Grundene til Nedsettelsen. Der vil der kunne tages Hensyn baade til den mindre Lejlighed til Ydelse af Staten, til Helbredsforhold og mangfoldige andre Hensyn, og der vil der blive netop et Spillerum for det, som jeg sætter Pris paa, nemlig, at man kan bibeholde en Ret til at afgive et Skøn i saadanne Skattejager, at man bibeholder det gamle Begreb af Formue- og Lejlighedsstat, som nu en Gang har vundet Hævd paa Landet, og som til Dels ogsaa i Byerne har beholdt sin Virkekræft. Jeg tror, som jagt, ikke, at disse foreslaaede Vedtægter og Anvendelsen af dem vil være til Hinder i saa Henseende. Jeg tror, man kan bibeholde den gamle Ansættelsesmaade i sine Hovedtræk, kun begrænset ved disse Forskrifter. — Saa er der rejst væsentlige Indvendinger mod Indførelsen af ny Appellinstanser for Skattejager. Der er i saa Henseende dog at bemærke, som der ogsaa er henpeget paa i Motiverne til Lovforslaget, saaledes som det foreligger denne Gang, at man optager under Paadømmelse ved disse ny Instanser ikke blot de Stridigheder, som kunne opstaa indbyrdes mellem Kommunerne, ikke alene Fordelingen af Skattebyrden, men ogsaa Ansættelsen af Staten. I saa Henseende skal jeg ogsaa opmærksom paa, at der

paa enkelte Omraader har hersket og herfter stor Utilfredshed med den Maade, hvorpaa disse Klager over Skatteansættelserne nu finde deres Afgørelse. Man har endogaa set, at det er gaaet saa vidt, at enkelte større Skatteydere have maattet tvinges ud af deres Bopæl i Kommuner paa Landet, have maattet flytte til andre Kommuner for at unddrage sig de efter deres Mening uretfærdige Skatteansættelser, imod hvilke de ikke ved de Appellinstanser, vi nu have, have fundet Medhold eller tilstrækkelig Støtte. Jeg skal værgе mig imod, at jeg derved paa nogen Maade tænker paa mig selv. Jeg har aldrig behøvet at indgive nogen Skatteklage, saa det er kun, hvad man ser rundt om, baade i Sylland og paa Derne, jeg her tillader mig at fremdrage. Jeg tror, at Amtsraadene, for saa vidt de nu have Afgørelsen af disse Skatteklager, ogsaa ere i en væsentlig Grad overbeholdede med Afgørelsen af de mange Skatteklager, som fremkomme, saa de slet ikke med Utilfredshed vilde se paa, at der fandt en Lettelse Sted og oprettedes anderledes sammensatte Appellinstanser. Jeg tror endvidere, at man ikke skal kunne sige, at det indeholder en Uretfærdighed, som der blev jagt af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojzen), at Sogneraadene ere saa smaat repræsenterede i Overligningskommissionerne. Jeg tror, at naar man vilde forsøge Antallet af Medlemmerne af Amtsraadene og derigennem altsaa give Sogneraadene en større Indflydelse, vilde man begaa en Uretfærdighed mod Købstæderne. Leger man flere med fra Købstæderne, bliver dog Forholdet jo det samme. Det maa imidlertid være en Dyd for det Udvalg, som efter al Sandynlighed vil blive nedsat, at finde ud af, hvorledes man bedst ordner disse forskellige Instanser. Med Hensyn til Overskattede Kommissionen, som jo er omtalt i § 5, ser jeg i den kun en loyal Maade til Afgivelse af mange af Klagernes Behandling fra Indenrigsministeriet til en anden Myndighed, og derfor er det rimeligt, at Indenrigsministeriet besætter de Pladser, der skulle besættes for at konstituere Overskattede Kommissionen.

Jeg skal endnu tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om den egentlige mellemkommunale Bestatning. Der er jo med Hensyn til § 6 gjort den Indvending, at den ikke optager tilstrækkelige Skatteobjekter, idet der er blevet peget paa det onskelige i ogsaa at optage Tiender og faste Afgifter. Det er ganske vist Tilfældet, som der blev anført af den ærede første Taler i Gaar, at Tienderne tidligere have været